

7. ↑

Tomasz Ciecierski

Kompozycja dyptyk, 1985

Cena wylicytowana: 180 000 zł

olej/plótno, 174 x 230 cm

sygnowany i datowany p.d.: '85 T.Ciecierski'

Podatki i opłaty

- Do kwoty wylicytowanej doliczana jest opłata aukcyjna. Stanowi ona część końcowej ceny obiektu i wynosi 18%. - Do kwoty wylicytowanej doliczona zostanie opłata z tytułu "droit de suite". Dla ceny wylicytowanej o równowartości do 50 000 EUR stawka opłaty wynosi 5%. Opłata ustalana jest przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłoszonego przez NBP w dniu poprzedzającym dzień aukcji.

Esej

„Obecnie spośród wielu znaków owego złożonego języka Ciecierski zdecydował się wybrać jeden – ‘nabazgraną’ sylwetkę ludzką. Ta figuracja, rodem z l’art brut, zwielokrotniona wypełnia jego płótna. Malarz zrezygnował też z ‘realistycznych’ pejzażowych kadrów, nie wyrzeka się jednak perspektywy. Poddane jej prawom, rozsypane lub uszeregowane figury cofają się w głąb, lub wysuwają na plan pierwszy neutralnej bieli płótna”. – KINGA KAWALEROWICZ

Tomasz Ciecierski już od początku swojej artystycznej kariery poszukiwał własnej, unikalnej, malarskiej formy. Już wczesne prace komponował z niezależnych od siebie „modułów”, co pozbawiało jego dzieła klasycznej spójności. Przykładami wartymi przywołania są „Obrazy alogiczne”, nad którymi artysta pracował w latach 1975-76. W obrębie cyklu powstawały płótna w ramach złożonych z wielu mniejszych przedstawień. Towarzyszył im też nieraz autokomentarz o samej pracy twórczej.

Prezentowany na łamach niniejszego katalogu dyptyk utrzymany jest w stylistyce charakterystycznej dla prac artysty powstających w latach 80. XX wieku. Dynamiczna, zdecentralizowana kompozycja rozłożona została na dwa połączone ze sobą, pionowe płótna tworzące razem monumentalny, płaszczyznowy efekt. Szkicowo nakreślone figury zbudowane z barwnych konturów lub płaskich plam jaskrawego koloru, uchwycone w ruchu – biegu, tańcu, rozedrganiu – przypominają mogą z jednej strony pradawne malowidła naskalne, z drugiej zaś – ikoniczne dokonania włoskich futurystów realizowane zarówno w malarstwie, jak i w rzeźbie.

Co znamienne, poprzez specyficzne kadrowanie, „ucięcie” postaci na krawędziach płótna, kompozycja zdaje się fragmentem większej, rozszerzającej się w nieskończoność całości, którą widz dobudowuje w wyobraźni.

O pracach Ciecierskiego z lat 70. i 80., przy okazji wystawy artysty w Muzeum Sztuki w Łodzi, pisał w 1990 roku Ryszard Stanisławski: „Biel tła i rozsypanie na nim całych zbiorów sylwetek sprawiały wrażenie, że obrazy te pochodzą wprost ze szkicownika barwnym tuszem nerwowo wypełnionego”. Faktycznie, prace Ciecierskiego z tego okresu zestawiają niemal abstrakcyjne motywy przedstawieniowe z płaskim, neutralnym tłem o ledwie zarysowanych elementach sugerujących przestrzeń. Ciecierski wprowadzał na wielkoformatowe płótno techniki typowe dla rysunku, np. w ramach prac powstałych w cyklach „Mętne sprawy”, „Morze czerwone”, „Okrucy i kawałki” czy „Obrazorysunek”. Ważną właściwością prac z tamtego czasu jest też kontrast barwny pomiędzy partiami zamalowanymi oraz neutralną barwą podłoża. Zabieg ten jest też silnie uwypuklony w kompozycji „Jajo” z 1979, namalowanej tym razem na pojedynczym blejtramie: tutaj dwa odrębne „światy” wydzielone są właśnie na zasadzie kontrastu w sposobie opracowania powierzchni. Zestawienie „uziemionych” w szczelnie zamalowanej dolnej części obrazu trzech papug oraz tytułowego błękitnego jaja z „fruwającymi” postaciami ludzkimi zdradza przewrotne poczucie humoru artysty.

Lata 70. i 80. stanowiły w karierze Ciecierskiego okres formatywny: dyplom w pracowni prof. Krystyny Łady-Studnickiej na warszawskiej ASP obronił w roku 1971. W latach 1972-85 związał się z uczelnią jako wykładowca. Wiele przy tym podróżował. Jak notuje Ewa Gorządek, „W czasie pobytu w 1971 roku w Stanach Zjednoczonych artysta zwrócił uwagę na książeczkę z rysunkami rzeźbiarza Claesa Oldenbarga. Po powrocie zainspirowany tą formą rozpoczął pracę nad cyklami rysunków w blokach i brulionach”. W ciągu dekady 1981-91 odbył cztery rezydencje artystyczne w Holandii, Niemczech i Francji. Debiutował w 1974 w legendarnej awangardowej galerii Krzywe Koło w Warszawie, a w 1980 miał pierwszą indywidualną wystawę w Amsterdamie, mieście, do którego jego sztuka zagościła na stałe, znajdując się m.in. w kolekcji słynnego Muzeum Stedelijk. Jest członkiem nieformalnej warszawskiej grupy artystycznej Pendzle, zrzeszającej „prawdziwych malarzy” reprezentujących różne postawy i pokolenia. Oprócz Ciecierskiego w spotkaniach i dyskusjach towarzysko-artystycznych brali udział Ryszard Grzyb, Robert Maciejuk, Paweł Susid, Włodzimierz Jan Zakrzewski, a także zmarły w 2010 Tomasz Tatarczyk.